

TRADING CONCEPT ตอน เกษียณเพื่อลงทุน (1)

เห็นหัวข้อแล้ว อย่าเพิ่งคิดว่าสงสัยจารย์ดีจะเมา เพราะเคยได้ยินแต่ลงทุนเพื่อไว้ใช้ตอนเกษียณ มีที่ไหนเกษียณเพื่อมาลงทุน ใจเย็นๆ ครับ ไม่ได้เมาแน่นอนครับเพราะผมแพ้แอลกอฮอล์ แต่เรื่องที่ว่านี้เกิดขึ้นจริง และเกิดขึ้นกับนักลงทุน ซึ่งร่วมก่อตั้งกองทุนเฮดจ์ฟันด์ชื่อดังระดับโลกอย่าง Quantum Fund ได้ยินชื่อที่มั่นใจว่าท่านนักลงทุนต้องร้องอ้อแน่นอน ใช่ไหมครับครับ

เขาเองเป็นคู่หูและผู้ร่วมก่อตั้งกองทุน Quantum Fund

กับ จอร์จ โซรอส (George Soros) มาตั้งแต่ต้นครับ เรียกได้ว่าถ้ามองหน้าที่แล้ว โซรอสเป็นขุนพล (Trader) ส่วนท่านผู้นี้เป็นกุนซือ (Analyst) ของ

กองทุนครับ เขาคือ James Beeland Rogers, Jr. หรือ Jim นั่นเอง เขาเริ่มเข้าสู่แวดวงการลงทุนเมื่อปี 1968 ด้วยเงินเพียง \$600 หลังจากนั้นอีก 5 ปี ร่วมก่อตั้งกองทุน Quantum Fund และแค่ปี 1980 หรือหลังจากลงทุนมา 12 ปี ก็เกษียณตัวเอง

ทุกสิ่งเพื่อการลงทุน

Jim เองไม่ได้มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย ในวัยเด็กกระหว่าทำงานตอนปิดเทอมก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ได้รู้จักกับคนที่ทำงานใน Wall Street และนั่นเป็นจุดเริ่ม เพราะก่อนหน้านี้ Jim ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าหุ้นกับพันธบัตรต่างกันอย่างไร แต่แค่เพียงได้เริ่มรู้จักเท่านั้น เขาก็หลงใหลมันอย่างหัวปักหัวปำ

หลังจากเปิดเรียนที่ Oxford ช่วงปี 1964-1966 ขณะที่คนอเมริกันที่นั่นมาสนใจเรื่องการเมือง แต่ Jim เริ่มอ่าน Financial Times และนำทุนการศึกษาที่ได้ เข้าไปลงทุนในตลาดหุ้น

Jim เคยกล่าวติดตลกว่า โชคดีที่เขาเรียนในช่วงที่เป็นตลาดกระทิง จึงทำให้เขาได้กำไรออกมามากพร้อมกับใบปริญญา หากเขาเข้าเรียนช้ากว่านั้นซัก 2 ปี อาจไม่เหลือเงินเรียน (ตลาดหมีเริ่มเมื่อปี 1966 พอดี)

หลังจากจบราชการทหารหลังเรียนจบแน่นอนว่างานที่ Jim ทำเป็นที่ไหนไปไม่ได้นอกจาก Wall Street เขาเริ่มงานในฐานะนักวิเคราะห์

เมื่อทุกอย่างเริ่มเข้าที่เข้าทาง เขาจึงเริ่มนำทุกอย่างที่มีมาลงทุน มีครั้งหนึ่ง ภรรยาคนแรกของ Jim บอกว่า “อยากได้ทีวีสักเครื่อง” เขาตอบไปว่า “พวกเราต้องการอะไรจากทีวี นำเงินไปลงทุนเถอะ แล้วเราจะสามารถซื้อทีวีได้ 10 เครื่อง” อีกครั้งภรรยาบอกว่า “พวกเราต้องการโซฟา” เขาบอกให้รอก่อน เพราะเพียงถ้าเราทิ้งเงินก้อนนั้นไว้ในตลาดนานอีกสักนิด เราจะซื้อโซฟาได้ 10 ตัว

ผลนะหรือครับ ก็อย่างที่ว่า เธอกลายเป็นอดีตภรรยาคนแรกของเขา

กำไรครั้งใหญ่ และขาดทุนครั้งใหญ่กว่า

Jim เริ่มงานในปี 1968 ซึ่งเป็นช่วงที่เป็นยอด Top ของตลาดพอดี ในฐานะนักวิเคราะห์ เขาคาดว่าหายนะจากภาวะหมีจะเข้ามาเยือนตลาดในไม่ช้า ดังนั้น ในเดือนมกราคมปี 1970 เขาจึงเริ่ม ทอยย่นำเงินทั้งหมดที่มีไปซื้อ ใบสำคัญแสดงสิทธิในการขาย (Put Option)*

ในเดือนพฤษภาคม หรือ 4 เดือนให้หลัง ตลาดหมีก็มาเยือน ในครั้งนั้น Jim ทำกำไรได้เป็น 3 เท่าของเงินลงทุนของเขา วินาทีนั้น เขายินดีกับความคิดของเขาเอง จนแทบจะกล่าวว่า “เขากำลังจะก้าวขึ้นไปเป็น Bernard Baruch คนถัดไป”

จากเดิม แผนที่วางไว้ถัดไปคือ รอให้ตลาดรีบาวนขึ้นเพื่อจะซื้อ Put Option อีกครั้ง แต่ทว่า เพื่อประหยัดค่าพรีเมียม และสร้างกำไรได้เร็วขึ้น เขาเลือกที่จะขายชอร์ตหุ้นแทน (Short Stock)* เพียง 2 เดือนหลังจากนั้น เขาปิดสถานะทั้งหมด พร้อมกับคืนกำไรและเงินต้นให้กับตลาดไปจนหมด

หนึ่งในหุ้นที่เขาขายชอร์ต คือ Memorex เขาขายชอร์ตที่ราคา \$48 แต่แล้วราคาหุ้นกลับขึ้นไป \$72 เขาปิดสถานะ (การขายชอร์ตครั้งนี้ทำให้ Jim ขาดทุน \$24 ต่อหุ้น) หลังจากนั้นราคาปรับขึ้นไปอีกถึง \$96 ก่อนจะตกอย่างรุนแรงลงมาเหลือเพียง \$2 (หาก Jim ถือมาถึงตอนนี้ จะมีกำไร \$46 ต่อหุ้น)

หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นต้นมา ไม่มีปีไหนที่พอร์ตของ Jim ติดลบอีกเลย ฉบับหน้าเราจะมาคุยกันต่อครับว่า ได้บทเรียนอะไร และเขามีเทคนิคอะไรในการสร้างความมั่งคั่งจากการลงทุน...จารย์ดี

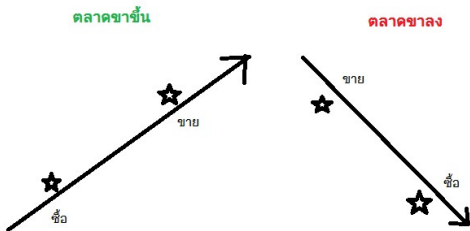
* ดูรายละเอียดเรื่อง Put Option และการขายชอร์ต ในฉบับที่แล้ว

รอบรั้วลงทุน ตอน สร้างกำไรในตลาดขาลง

จากหน้าที่แล้ว ในประวัติของ Jim Rogers ที่ได้สร้างกำไรจากการตกลงของตลาด มีการกล่าวถึงเรื่องของ โบโลสาคัญ แสดงสิทธิในการขาย (Put Option) และการขายชอร์ตหุ้น (Short Stock) จึงขอมาอธิบายเพิ่มเติม เพื่อเป็นทางเลือกในการลงทุนของนักลงทุนทุกท่านครับ

การขายชอร์ตหุ้น

คล้ายกับการซื้อ/ขายหุ้นปกติ เพราะทั้ง 2 แบบต้องการซื้อถูก และขายแพง เพียงแต่อยู่ที่ทิศทางของตลาด ว่าควรทำสิ่งไหนก่อน ดังรูป

ตลาดขาขึ้น ราคาเพิ่ม ก็ต้องซื้อก่อน แล้วค่อยขาย แต่ในตลาดขาตก ก็ต้องขายก่อนแล้วค่อยซื้อ ซึ่งอย่างหลังนี่เองที่เรียกว่าธุรกรรมการขายชอร์ตหุ้น

ข้อเสียแรกคือ การขายก่อนที่ขึ้น ที่ไม่มีหุ้น นั่นจำเป็นต้องยืมหุ้นของนักลงทุนท่านอื่นมาขายก่อน (เอาหุ้นกลับไปคืนให้หลังจากซื้อกลับแล้ว ที่เรียกว่าการ Cover Short) ดังนั้นต้องมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มเป็น “ค่ายืมหุ้น” (เหมือนการยืมเงิน ยิ่งยืมนานยิ่งเสียดอกมาก) ซึ่งจ่ายให้กับนักลงทุนเจ้าของหุ้น

คำคมเขียนหุ้น

เจม โรเจอร์ส (James B. Rogers)

สำหรับกำไรขาดทุนนั้น จะสวนทางกับการซื้อขายหุ้นปกติ การซื้อหุ้นแบบปกติ เมื่อซื้อแล้ว ก็จะมีหุ้นถืออยู่ โดยนักลงทุนจะขายหรือไม่ก็ได้ (เพราะหุ้นเป็นของนักลงทุนเองแล้ว) ดังนั้น ไม่ว่าราคาหุ้นจะขึ้นหรือลง ก็เป็นเพียงการรับรู้ทางบัญชี トラバแต่ที่ยังไม่ขายออกมา

แต่การขายชอร์ตหุ้นนั้น นักลงทุนมีภาระที่จะต้องซื้อหุ้นที่ขายกลับมาคืนเจ้าของในภายหลัง ดังนั้นเพื่อให้มั่นใจว่านักลงทุนจะมีเงินไปซื้อหุ้นคืนมา จึงต้องมีการเรียกวางเงินประกัน เช่น - นาย ก ยืมหุ้น XYZ จากนาย ข มาขาย ได้ที่ราคา 100 บาท - เงิน 100 บาทที่ขายได้ รวมเงินนาย ก อีกจำนวนหนึ่ง (สมมติเป็น 20 บาท) รวมเป็น 120 บาท ต้องนำมาวางเป็นหลักประกันให้มั่นใจว่า มีเงินพร้อมซื้อหุ้น XYZ คืนนาย ข (จริงๆ แล้วอัตราหลักประกันจะขึ้นกับแต่ละตลาดกำหนด)

หากราคาหุ้น XYZ ลดลงเหลือ 90 บาท นาย ก นำเงินหลักประกัน 120 บาท ไปซื้อหุ้นคืนนาย ข ซึ่งตอนนี้ต้องจ่ายแค่ 90 บาท จึงเหลือเงินอีก 30 บาท หรือพูดง่ายๆ คือ เบ็ดเสร็จแล้ว นาย ก ได้กำไรสุทธิ 10 บาท นั่นเอง

ข้อเสียที่สองคือ ถ้าหลังขายชอร์ตไปราคาขึ้นเพิ่มไปที่ 120 บาท เพื่อให้มั่นใจว่านาย ก จะมีเงินซื้อหุ้นคืนมาคืน ก็จะมีการเรียกเงินหลักประกันมาเพิ่มอีก หากนาย ก หาเงินมาวางเพิ่มไม่ได้ ก็จะถูกบังคับให้นำเงินหลักประกันที่วางไว้ 120 บาทซื้อหุ้นเพื่อคืนนาย ข ทันที (เพราะหากราคาขึ้นต่อ เงินจะไม่พอซื้อคืน) เรียกว่า หากหลังจากนี้ราคาลงจริง ก็หมดสิทธิได้กำไรไปเสียแล้ว เพราะโดนบังคับให้ออกจากเกมส์ไปก่อน (เหมือนที่ Jim Rogers โดน) เนื้อที่หมด ฉบับหน้าจะมาเล่าต่อว่า Put Option จะมาช่วยแก้ข้อเสียของการขายชอร์ตหุ้นได้อย่างไรครับ...จารย์ดี

“บางครั้งผมคิดว่า ธนาคารกลาง (สหรัฐ) อาจจำเป็นต้องพิมพ์ธนบัตรไปจนกระทั่ง หมดไม้ต้นสุดท้าย”

“Sometimes I think our central bank will keep printing money till we run out of trees.”

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่ถือเป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลใดๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์ ฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำ ขอสงวนสิทธิ์ในกรณีเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำ ชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน